

Q. H. 126, 16.

Z
3985

M. IO. CHRISTIANI SPINDLERI
LVCVBRATIVNCVLA
DE
VERSIBVS CVRIOSIS
QVIBVS
ERHARDVS WEIGELIVS

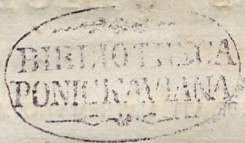
FONTIEM DECORAVIT MATHEMATICVM.

NVMBV RGI,
TYPIS IOANNI MICH. FRÜFFERI.

UNIVERSITÄT
LIBRARY
UNIVERSITY OF
ERHARDT
UNIVERSITY

DVVMVIRIS
EGREGIE PIIS ET DOCTIS
PRINCIPI ECCLESIAE PATRIAE
CHARISSIMIS
MAGNIFICIS SVMME VENERABILIBVS
AMPLISSIMIS
D. IOANNI GODOFREDO
HERRMANNO
ET
D. IO. IOACHIMO GOTTLOB
A M E N D E
SVPREMI
QVOD DRESDAE SEDET SACRORVM IVDICII
ASSESSORIBVS GRAVISSIMIS

DOMINIS SVIS ET PATRONIS
PIETATIS AC REVERENTIAE STUDIO
VENERANDIS

Hasce paginulas, leve sane opus ac perpusillum,
non phrygionicum, TANTORVM VIRO-
RVM Oculis vix dignum devotis simae mentis adfe-
ctu consecrat et dedicat, et hisce novi anni auspiciis
secunda omnia prospera in dies singulos meliora lae-
tioraque pie precatur, simulque miti Patrocinio se
commendat

Autor.

Memorabiles cum maxime sunt versus, quos
ERHARDVS WEIGELIVS, Archi-
medes olim Jenensis, fonticulo ex ima ae-
dium parte aquam fundenti aureis litteris curave-
rat incidendos.

II.

Tempus edax rerum fontis mathematici for-
mam corrumpit, versus etiam, qui fontem exorna-
bant,

VI

bant, valde deformavit; reliquiae tamen adhuc
exstant et adparent, quae oculis usurpari possunt.

III.

Hic vero est versuum, qui tot hominum ani-
mos laetitia voluptate perfuderunt, simul etiam
maximarum litium seminatores fuerunt, quem ad-
huc animo teneo, sonus:

Stiria fonticuli quoties saliendo novatur,

Esse tuum toties crede novatur homo.

IV.

Credebatur scilicet ERHARDVS ILLE, no-
vam velle creationem inducere; ostendebatur e
contraria parte, Sapientissimum Numen divinis et
admirabilitatis plenissimis operibus magnum diem
imposuisse; errorem habere magnam caudam,
innu-

innumerabiles alios, eosque perabsurdos parituram.

V.

Qui vero ad Censuram moderationem adferebant, laudabilem animi ingeniique sortem, paucis concessam, negatam plurimis, nihil in dogmate statuebant esse duriusculi, sed tantum mutationem quandam hominum, aquae cursibus assimilem, demonstrari contendebant.

VI.

Opinatione mea per τὸ *Esse* Weigelianum non hominis substantia, natura et essentia, sed qualitas illa intelligi debet, quae, ut Philosophi loquuntur, *majus et minus* recipit.

Hominis substantia, natura et essentia nec bonorum accessione, nec malorum contagione, ut
FLA-

VIII

FLACIVS erravit olim, immutari potest. Essentiae rerum sunt aeternae, immutabiles, nec Scarabaeus, ut PVFENDORFIVS iocatur, in gryllum campestem transire potest.

VII.

Illā vero ποιότης, quae majus et minus recipit, variis subinde mutatur modis; alia de alia hora, alius de alio dies aliquid novarum virium nobis adstruit, postremus vero et decretorius omnia corrumpit et perdit.

VIII.

Restat, primum ut etiam fonticuli Mathematici fontem ab oculos ponam. Poetam credo Mathematico occasionem praebuisse, qui ita cecinit:

— — Ut unda impellitur unda
Urgeturque eadem veniens, urgetque priorem,
Tempora sic fugiunt, momentaque cuncta novantur.

Ovidius Metam. XV.

Mitto

Mitto WEIGELII fontem, aquas suas fundentem;
 Mitto ejus versiculos, et me potius pie con-
 verto ad fontem perennem et inexhaustum salutis
 nostrae, *Dominum Iesum Christum*, de quo sanctior
 Christianorum coetus scit, credit et superbit, eum
 esse ἐμφοτινοτάτως מקור עץ Judic. 15, 19. צַדִּיק יְחִי רַאֲיָ
 Gen. 24, 62. מקור נְפֻתָח Zach. 13, 1. מקור חיים Psalm 36, 10.
 מקור מים חיים Jerem. 2, 13 coll. 17, 13. πηγὴν τῆς ὕδα-
 τος τῆς ζωῆς, Gen. 26, 19. ex inde agnus pollicetur
 se daturum scienti potum aquae vitae gratis Apoc. 21.

Potissimum hoc tempore, quo Calendas Janua-
 rii sacratissimo suo sanguine in circumcissione mitif-
 sime saliente inauguravit, eoque vota, spem et exspe-
 ctationem nostram Deo commendavit. Hunc adeo.

B

Hunc

X

Hunc adoro, et ἐν τῷ πληρώματι αὐτῷ vota, quae pietas debet, desumo, certissime persuasus, χάριν ἀντὶ χάριτος nos esse accepturos.

Effusas enim gratulantium catervas, Vobis, *Ecclesiae Decora*, obviam videre videor. Certatim ad Vos, *Zionis custodes*, omnes suppellectilis Jovae gestatores confluunt. Quilibet Vestrae salutis augmentum ad sui gaudii complementum pertinere credit.

Nec ego, sub umbra ruris latens, fileam. Adjungam mea, quae propriae salutis ratio, suadet, subjectissima devotione, vota.

Sit

Sit Nomen Domini *Vobis* turris fortissima. Sit
 Deus ipse *Vobis Vestrisque* semper adjutor in oppor-
 tunitate. Sit hujus anni tam favorabilis anni cur-
 sus, in quo omnis felicitatis affluentia, quae in mor-
 tales cadit, cumuletur; novis quotidie accessioni-
 bus augeatur; auctisque addatur perpetuitas, ita,
 ut omnis vita *Vestra* ad canitiem sit felix, se-
 cretis omnibus malis, cumulata bonorum com-
 plexio. Hoc cupit. Hoc summa religione expe-
 ctat. Hoc votis precibusque poscit. Hoc fore spe-
 rat atque confidit Nominum *Vestrorum* cultor
 observantissimus.

Ne vero et mei prorsus sitis immemores, fa-
 veatis mihi, meisque laboribus, meque *Vestro* Pa-
 tro-

Zf 3985 OK

XII

X 2871608

trocinio habeatis commendatum. Hoc mihi erit
tanquam pulegum adversus rutam.

Dab, Hassenhufae ipsis Cal, Jan, c1c1ccclxxix

M.T.

Z
3985

M. IO. CHRISTIANI SPINDLERI

LVCVBRA TIVNCVLA

DE

VERSIBVS CVRIOSIS

QVIBVS

ERHARDVS WEIGELIVS

FONTEM DECORAVIT MATHEMATICVM.

NYMBV RGI,

TYPIS IOANNI MICH. PRÜFFERI.

